

[Freddy Madsen.]

hvad den afløste. Den afløste netop et uhen-sigtsmæssigt bureaukratisk system, som havde overlevet sig selv, og det ville derfor være tåbeligt at gå tilbage til noget, der blot ligner det.

Der kan altså ikke føres dokumentation for, at det nu skulle være rimeligt at fore-tage denne ændring. Sagen er jo, at der her er tale om en ren politisk beslutning. Det har vi vidst hele tiden, og der er også nogen her i denne sal, der har givet udtryk for, at det var deres åbenbare hensigt. Det, der skal ske, er, at statsmagten skal bruges imod de politiske afvigelse, man ikke kan lide nogle steder ude omkring på vore læreanstalter. Og dermed bliver det jo til en helt anden snak. Jeg kan godt forstå, at man ønsker at fremhæve, at det først og fremmest drejer sig om det faglige niveau. Ja men vi har også kritiseret det faglige niveau. Vi ønsker, at det faglige videnskabelige niveau skal hæves, men det er ikke det, sagen drejer sig om i det foreliggende forslag, for hvis det var det, var det jo et spørgsmål om, at man systematisk har skåret ned på bevillingerne til de højere uddannelser, således at man både mangler de nødvendige lærere og de nødvendige faciliteter til også med den udvikling, videnskab og teknik er inde i, at kunne give uddannelserne det løft, der faktisk er brug for.

De ændringer, man nu foreslår, hvor de faglige studienævns kompetence på en række områder skal lægges op i fakultetsrådene, vil jo netop føre til et bureaukratisk system, hvor en stor forsamling skal sidde og tage stilling til en lang række mindre problemer, som de har dårlige forudsætninger for at tage stilling til, også med det resultat, at de lærere, som sidder i disse fakultetsråd, og som faktisk har både forskningsmæssigt og uddannelsesmæssigt ansvar, i stedet for vil komme til at sidde og beskæftige sig med en lang række mindre, administrative problemer, som vil optage deres tid, hvilket ikke mindst vil være skadeligt for det faglige niveau, som man siger det er hensigten at hæve.

Forslagets politiske hensigter kommer mest alvorligt til udtryk, når det drejer sig om stillingen til valgene på universiteterne. De standpunkter, man her fremfører, ser helt bort fra, at studenterrådene er de stu-

derendes faglige organisationer, der dér, som på en lang række andre områder i samfundslivet, hvor forskellige grupper for organisati-oner repræsenterer grupper af mennesker, naturligvis også må have afgørende indfly-delse på de studerende og på deres holdning. Det kan jeg ikke se at der er noget som helst forkert i, men det er jo altså også igen her åbenlyst, at fordi man ikke bryder sig om studenterrådernes politiske opfattelse, er det dem, man skal have fat i ørerne på.

Man skal ikke se bort fra, at med en ændret måde at vælge på på universiteterne, er det ikke alene et spørgsmål om at bekæmpe studenterrådene, men det er også et spørgs-mål om, at hvis man laver reglerne om på den måde, som det her er skitseret — det skulle man tage og tænke på — så kommer det faktisk til at gå ud over en række af de små fag. Den opstilling, der er lavet i be-mærkningerne til forslaget, glemmer ganske at fortælle, at når fordelingen af manda-terne bliver på den måde, er det, fordi val-gene til fagstudienævnene er det afgørende, et princip, som er gennemført netop for at sikre de små fag, der, hvis det kom til de store fællesvalg, helt ville drukne og blive totalt uden indflydelse. Det var måske en tanke til overvejelse, at det f. eks. ved Køben-havns universitet vil betyde, at f. eks. fa-gene dansk og psykologi vil komme til gan-ske afgørende at bestemme over et fag som kristendomskundskab.

Endelig med hensyn til de økonomiske tilskud, ja, da hænger det også sammen med, at studenterrådet er de studerendes faglige organisation. Årsagen til, at man får det tilskud, er jo, at man i og med det har en lang række sociale forpligtelser, som man nu varetager blandt studenterne, og som ikke mindst bliver nødvendige i en tid, hvor vi har en omfattende økonomisk krise i lan-det, samtidig med, at det høje ting ved ad-skillige lejligheder forværrer de studerendes kår i ganske urimelig grad.

Må jeg så sige om fremskridtspartiets for-slag, at i modsætning til fru Kristine Helt-berg forstår jeg udmærket, at fremskridts-partiet fremsætter det, og jeg synes — det vil jeg gerne sige — at det er i fuld overens-stemmelse med fremskridtspartiets politik. Jeg har nemlig aldrig troet, at det var no-gen hjertesag for fremskridtspartiet at be-kæmpe bureaukratiet, at vende sig imod